

Kampania 19 dni przeciwko przemocy

Dzisiaj jest ostatni dzień „Kampanii 19 dni przeciwko przemocy i krzywdzeniu dzieci i młodzieży”, jednak w umysłach pracowników Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Ostrołęce tak naprawdę nigdy się nie kończy. Znajduje to odzwierciedlenie podczas bieżącej pracy z osobami, które korzystają z oferty placówki. Często ma miejsce w ramach pierwszego kontaktu, ustalania celu spotkania – czy to konsultacji, diagnozy, zajęć psychoedukacyjnych.

Dzieci i młodzież, a także rodzice i opiekunowie, mogą korzystać ze wsparcia psychologicznego. Zazwyczaj rozpoznanie przemocy powoduje uruchomienie wsparcia emocjonalnego, a w razie potrzeby podjęcie kroków prawnych. Osoby dorosłe są motywowane do zgłoszenia i zatrzymania przemocy w swoim domu. Wskazywane są inne instytucje, które mogą pomóc – tj.: Ośrodek Interwencji Kryzysowej, Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy, Policja, Sąd.

Każda forma przemocy jest bolesna i wymaga zatrzymania. Najtrudniej, gdy osobami krzywdzącymi są najbliżsi, którzy sami wymagają zapewnienia odpowiedniej pomocy, a nie zawsze potrafią czy chcą z niej skorzystać. Nie są to jednak argumenty, za tym by osoby, które ją doświadczają miały w niej trwać. Wymaga to wzmocnienia osób doświadczających kryzysu, pokazania realnych form pomocy, zachęcenie ich do podążania w kierunku zmiany, pomimo ambiwalencji myśli i zachowań, jakie w trakcie tej drogi mogą się ujawnić.

Kampania „X grzechów głównych przemocy psychicznej wobec dzieci” podkreśla, że psychiczne znęcanie się nad dzieckiem to szereg celowych działań i zaniedbań, słownych i innych, które budują w dziecku przeświadczenie, że jest bezwartościowe, nieodpowiednie, niekochane, niechciane, zagrożone oraz jest tylko po to, żeby usługiwać innym. Przejawy psychicznego znęcania się nad dziećmi są często dzielone na dziesięć kategorii:

1. **ODRZUCENIE** - brak chęci pomocy dziecku, jego odrzucanie i odrzucanie, sprawianie, że czuje się bezużyteczne i bezwartościowe, a także podcinanie mu skrzydeł poprzez dawanie do zrozumienia, że jego pomysły i uczucia się nie liczą.
2. **POGARDZENIE** - poniżanie dziecka, wyśmiewanie, upokarzanie, krytykowanie, obrażanie oraz sprawianie, że żyje w poczuciu wstydu.
3. **TERRORYZOWANIE** - grożenie, dziecku lub komuś, kto jest mu bliski, przemocą fizyczną, porzuceniem lub śmiercią, grożenie zniszczeniem rzeczy dziecka, narażanie go na chaotyczne i niebezpieczne sytuacje, stawianie ścisłych i niedorzecznych wymagań pod groźbą kary w przypadku braku ich spełnienia.
4. **IZOLOWANIE** - fizyczne lub społeczne izolowanie dziecka, ograniczanie jego wolności do spotykania się z innymi.
5. **DEMORALIZACJA LUB WYZYSK** - tolerowanie lub zachęcanie do nieodpowiedniego zachowania, wystawianie dziecka na kontakt z osobami niegodnymi naśladowania, traktowanie dziecka jak służbę, zachęcanie lub zmuszanie do brania udziału w czynnościach o charakterze seksualnym.
6. **BRAK WSPARCIA EMOCJONALNEGO** - wykazywanie się brakiem uwagi w stosunku do dziecka lub zainteresowania nim, ignorowanie jego potrzeb emocjonalnych, unikanie kontaktu wzrokowego, pocałunków lub rozmowy z dzieckiem, brak pochwał kierowanych do dziecka.
7. **ZANIEDBANIE** - ignorowanie potrzeb dotyczących zdrowia i wykształcenia dziecka, odmawianie lub zaniedbywanie dostępu do wymaganego leczenia lub kuracji.
8. **PRZEMOC DOMOWA** - narażanie dziecka na bycie świadkiem kłótni i aktów przemocy pomiędzy rodzicami, wykazywanie przez rodzica lub opiekuna tendencji do emocjonalnego znęcania się, brak dbałości o odpowiednie warunki do zdrowego rozwoju i życia dziecka, tworzenie środowiska pełnego strachu, nienawiści i niepokoju, co jest szczególnie istotne, biorąc pod uwagę, że dziecko potrafi wczuwać się w emocje, uczucia i opinie rodzica lub opiekuna.
9. **BRAK ZAINTERESOWANIA DZIECKIEM** - nieokazywanie uczuć, ignorowanie dziecka i jego podstawowych potrzeb, ignorowanie dziecka, kiedy ono wymaga pocieszenia, lekceważenie problemów dziecka, jego obecności oraz zdania, a także niezwracanie się do dziecka po imieniu.
10. **ZWRACANIE SIĘ DO DZIECKA W RANIĄCY SPOSÓB** - rodzice ze skłonnościami do emocjonalnego znęcania się mają tendencję do okazywania uczuć lub mówienia rzeczy, które mogą zranić dziecko – dawanie dziecku do zrozumienia, że jest niechciane, mówienie lub sugerowanie, że życie bez niego byłoby łatwiejsze, itp.

Niezwykle ważna jest możliwość uzyskania wsparcia psychologicznego, indywidualnego czy grupowego, udział w szkole dla rodziców. Istnieje także możliwość czerpania z różnorodnych kampanii społecznych, takich jak: „Słowa dają moc”, która ma na celu zwrócenie uwagi rodziców na to, jak ważne w wychowywaniu są dobre, pozytywne komunikaty kierowane do dziecka – „Kocham Cię”, „Jesteś dla mnie ważny”, „Cieszę się, że jesteś”, „Lubię spędzać z Tobą czas”, „Uwielbiam uczyć się od

Ciebie”, „Wierzę w Ciebie”.

- [Kampania informacyjno-społeczna przeciwko przemocy psychicznej stosowanej wobec dzieci](#)
- [Platforma edukacyjna](#)